

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 4

Fylke: Vest-Agder

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Bakkre.

Emne: Bakning

Bygdelag:

Oppskr. av: Boale Lennu.

Gard: Leide

(adresse): Sivnes st.

G.nr. 23 Br.nr. 4.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. For det meste. (Før 1865.)

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Den mol als på Bakkre Lennu, såsau der vor vossu. Det finns nok enkrat Håndkronen (Innherred) men du er fullengst gitt av bruk. Chin Bulegar, 1796 fortalte at han var al å, klepte Bygbladerne. Knykte dem i hånden og var på Trækkronen, for de hadde ei mose. Det var uin og sørkeos. Det var antagelig 1808-12

Når en var så stikk en "njølet" fra "garen". "Garen" var det først molle, blaudel med sær og sand det som ble liggende runt kvenna. Njølet kom i njølkista. Ved overgang til bygdmøllen er kveite og røy til det. Det var det hovre, bygg og blaudrom (Kappesad). Til kroa og matnjøle tok en "veggjesprennen", midten til fra, og "lesen" til kvelunnjølet. Sellkron = LEGTE.

Det glasbrøds brukes hovre og røy. Det bygnokroa og lefse kveite, bides blaudel med røy, og pollet det.

2. Et og til hvis såsau vor for lange. Sadel hadde bakh of kalskinns ellu klinka med øykhuller i. Såsau gitk det fjær.

3. Ja "nygråa" vor repel for kvel-Gamme "strangt" mijor angirer en hest, underlag i mōtsføle.

4. Fellemona er "gron" for rom og mijor, liksom sov, svul for kjøl og smis

5. Ja del har hund. Ein baka og ~~smakte~~
en steigre. Sleidre osså at ein hevda ar-
beid, sa at ein maa gjort et eller
anden Karmanus arbeid frå bokstekjeringen.
Finne bokstegjener rikt reink på gjordue
ofte i flere veker om høsten og lee tigr
læge i frveien. Hauðunnar gryta full. Øp
kr 4 og slutt kr 8. med en daglon av 50-60 iu
Ettu 1900 op i 1 krona - nu 3 kr. - Det var regel.
Og sū god kast med mye og sterke koffe
Det var en dressur.

6. Feodkrøs, Skredda og Lepse - Hellekaka.
Feodkrøder var 2 slags. Frulein det sydene
som bruktes til morgun, døgn og middag,
høkle somme en del tykkene til kvedmas
(søde) som somme var sur men
bruktes til døgn og kveld mat.
Til feodkrøs brukte ein høvre, or og til
klaudet med rug. Til, Tyndkrøs. Skredda
og Lepse nijas or rug eller hest helle.
Skredda var lefse, som var noe tykkere
end Tyndkrøs. Tyndkrøs ble til Lepse, når
det ble bløtt før en åt det. Ein boksl
gjennom feodkrøs i 14 dage til 3 veker ~~og~~
og lefse i 1 vekke. Tyndkrøs (lelse) ble
brukt ved høikida og når den kom fremmed
Dette er oppravdret fra gammel tid.

7. Fir var det alts. at når den kom fremmed
gikk husmora på Bua etter Tyndkrøs, Ann
hem bløgle til lefse. Det bruktes vel endra
når det er noe langt til landhandelen,

men ellers er det høst denne, som leverer stomp og røke, både til gjestebad og fra en stor del avså til daglig bruk.

8. Utgjør her.

9. Se under 6. Tungen skilnes på kroa til hennar og andre. - Nærnevarer var: Fløtbros, Skodde, Tymkroa og Lefse. - Fløtbros var kvoddygnsmat. Skodde (nijukt) og Tymkroa eller Lefse høgdygnsmat, til fremvandr, og ikke niste på reiser.

10. Skje mye brukt, men del hender, når en hadde rømjaek fra hånden, og da, hvis det følte seg så. Ikke gjestebadsmat.

11. "Leiv" er matet på den ferdigbakte lefse en krokkleiv, ikke på krokkiva, som en koldt frø stamp. - stampeskiva.

12. Når tymkridset var halvsteikt, røddet en del med ei "vippa" (en liten pinne med en ren leipille) oppa i nysæ illa melk, blaud, så leiven ble gul, mørktoll og ca 2" bred ytre rand. Denne røa ble da klent ned tunn tykt pålogt, og gjerne løst surkes inni lepsen. Drøtk og gumme åst - Det var riss og gjestebadmat, og en hadde alltid en del liggende frø på kommeude leipille (dødfoll, gjerde, Det kastes på "klina". "Klingbete" var fead- eller tynmkroa ferdig klint haadt. Lefse når den var nijuk - klokk. Lefsen var "rødt" her Fløtbros bare i skriper

13. Liiven ble alltid lagt ned hel, ukrestet; når lefsem var blødt, ble den kokes i fin, etter å være påklaust og så klist. Førstig når den var i shoplapt. Så reisemot ble det da rullet ihop fra krenakkaens spiss ned ost eller dropte inni, så en leid av enden. Sykk op dryg skru den vorn. „Ein svell ikje, som i fyrs bille.“
14. Ein la. „gjorstavm“, ein 5-6" lang piave med huller i nes i ålkjerrut, når åler gikk og så tok ein og harket og gjentok den, til en skulde hake inn kryppa. Såk så en bit gjor herov og la i myølet, så en fin surdij av det. Lækte når ein ikke sjøl hadde noe, om det drof sig så. Dette gjekk av „Stomps“ vor like krekkt, bare ved høg tiderne, og kann av de som hadde borkorn.
15. Ein sok eller ein bils surdij, som netts og sveiples i en gjribløse og gjönule i myøle nære næste bokst.
16. Ein søy når det jøste upp. Sto opp tilig om marren og sette deigen, og hadde vise lid å ha sic mund boksten. Det bruktes ikke før daglig, gjerne om ferdbrødet blei slukt. Førstkr eller gammel, ettersom en kan hender ikke, men gammel også for suendere og dryge i matværen.
17. Sia vor den samme. Brøder stod 2-3 timer i ovnen. Posselig ikke for sterkt ovne, men hellen ikke i vin. — „Hedre bråstikk hell røsteik.“

18. Som nytta til heyl illa gjekkder. Den
kaldes syrekoke. Ein klatoka des at med handa
og kroka del mid ei knusa (trilla). Trilla
var nua dreid stopp, 6" langt mid et hjel,
ulskant mid dogger, som ein ruller over koka
19. Baknovo, mara av munkstein, hadde en på feire
gader i stortstein, hest i einan lid i kjellarun.
Stikkje i den gjordetig til, stomp, ikki usyna
at hei steink på hella. (Boyskhella.)
20. Det var få som mura bokn over, og
lau var almentlig, når en holdt sig ved sjöl.
Frå landet tok en itte hulding, men et brød fikk
haustje eigam frå loren. Når fylles ein hv ei
fremst sted.
21. God tir vid måtte dei av farr illa arr. Bjørk var
for svart. Eigaren av armen possete på, at det
var possetig varut.
22. Når ovnen var ubrent, her det sopt ut allihop
høg og ostre, og så hei brødkrum sol inn. Når
sorlig underlag brakkes ikke. Halm brukkes itte.
23. Før korking av vid. Sjeldnare dei smøkaper.
24. Da kokeovnar kom i bruk, her de benyttet dei å
stikke brød i. Frå den tid lånte de hos de
som hadde boknover.
25. Akjende han i bygda. 26 og 27 likrissa.
28. Dunsbrød, skokkes til korking og gjøndes i bånd
i kua. Flaskebrød og Sepe i brødkistu, dette så
ittre mas fikk ført i det. Det var alltid det, som
det stod på
- 29 og 30 akjende han.
31. Pølten blanda med røjer og voda illa røjdekk til
hellekaker, var tildeles doyleg mot men iafall

komstes slike til hon lārdag. Þe hev nylt fiske
hātt et par døge gome.

32. Verpenor her i bygda.

33. Taffelkoker og Gurukoker, til söndags og heig
laget av fers sicta nijol og sóð nijek.

Nu frn Riden er der fers segs smokoker:

Strutur, Smultringer børde med og usæd krydder.
Kvis, Karve og Draper av frstkj. slags, her blan-
der i. Til de groene slags blandes der till
dels potetn i deigen, men til de ferske bare
fjer nijol, saukku, suin og sacat.

34. Næi ikje som næn hon minnes. Þer er
sogn om at den i 1812-14 mynta almenhet
til å blanda i nijol. Ónn ~~den~~ mynta det
i grønt ellers brød eller til begge deler kjemps
fir hir.

35. Ærem vor best. men røm og leid git
ogon au. Óni larka og mal borken
og blanda i nijol.

36. Foss din krukket det. Kjænn mynta røm til næn
mejden en blanda i, vekke vel ellers som
det vor knong fr det, men han borken nijol
gitte nok ikje au. Det måtte blanda.

37. Ein reknar det heit fr "uåå". Blodgaugen som
så alri far en 150 ør siden drodde man røm
av dette

38 - 41. Þet er heller ukjendt her.

Jafall er der ingen broderijer herom.

8. aprile 1947.